

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9P/35/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814211297
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Gešvantnerová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3814211297.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Beatou Gešvantnerovou vo veci starostlivosti o maloletú R. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. M. XXX, zastúpenú v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa matky: A. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. M. XXX a otca: Q. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XX/XX, U., t.č. ÚVTOS pre mladistvých E. - J. o návrhu otca na zníženie výživného takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným súdu 20.06.2014 domáhal zníženia výživného na maloletú R. T.. Svoj návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 9P/12/2012-29 zo 14.11.2012 právoplatným 21.12.2012 mu bolo určené platiť výživné na maloletú vo výške 150 eur mesačne, vždy do 10.-teho dňa v mesiaci vopred do rúk matky. V súčasnosti je vo výkone trestu odňatia slobody ÚVTOS pre mladistvých v J., kde vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov s predpokladaným koncom výkonu trestu 28.06.2015. V ÚVTOS je zaradený do práce, ale jeho zárobok nepokrýva uvedené výživné. Pretože došlo k zmene pomerov, žiadal znížiť vyživovaciu povinnosť na 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vypočul navrhovateľa, odporkyňa a oboznámil sa s listinnými dôkazmi, najmä s potvrdeniami z ÚVTOS E., č.l. 2, 3, s pripojeným spisom Okresného súdu Prievidza č. 9P/12/2012, so správami z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, s potvrdeniami o príjmoch obidvoch rodičov. K návrhu sa vyjadrila kolízna opatrovníčka tak, že zníženie vyživovacej povinnosti nie je v záujme maloletej.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že je vo výkone trestu, ktorý mu bol uložený za prečin zanedbania povinnej výživy, prichádza do úvahy jeho podmienené prepustenie 12.12.2014. Je zaradený do práce, zarába v priemere mesačne 60 eur. Z tejto sumy mu vždy strhávajú na výživné okolo 26-30 eur, podľa výšky zárobku. Nemá ako platiť výživné vo výške 150 eur, narastá mu tak dlžoba. Myslí si, že by sa mala zamestnať odporkyňa, je stále nezamestnaná. Od roku 2009 bol niekedy zamestnaný, niekedy nie, niekedy mal peniaze, niekedy nie. Je pravda, že zamestnávateľ napísal, že ho prepustil kvôli alkoholu, ale bolo to inak. Pravda je taká, že počas práce u jedného zamestnávateľa D. A. odišiel k inému zamestnávateľovi S-staving, s.r.o. Ten sa nahneval a napísal správu, že bol v robote pod vplyvom alkoholu. Potom pracoval u E. M., potom v spoločnosti ABC s.r.o a po fuškách. Je pravda, že v spoločnosti ABC Trade, s.r.o. skončil pracovný pomer preto, že nenastúpil do práce. Keď je doma s kamarátmi, tak to takto končí, je schopný pracovať keď niekde vycestuje a je v riadnej pracovnej partii, kde ho ťahajú. Myslí si, že nemôže odporkyňa písať, že peniaze míňa na alkohol, keď s ním vôbec nie

je. Nemôže uvádzať do odvolania údaje, ktoré si len myslí, že sú pravdivé. Keď robil v Bratislave, tak peniaze na alkohol nemíňal, býval u matky a sestry, ktorým musel platiť a prispievať na domácnosť. Tie práce pre spoločnosť S-staving a u A. vykonával v Bratislave. Keď pracoval v Bratislave zarábala cca 500-600 eur z toho si musel platiť ubytovňu, stravu, na ktorú minul 250 eur. Odporkyňa k tomu uviedla, že navrhovateľ neplnil vyživovaciu povinnosť ani keď bol na slobode, nevšimol si ani ju, ani malú, ani jeho rodina. Na všetko bola sama. Navrhovateľ sa k tomu vyjadril, že potom, ako sa odporkyňa rozviedla, chodievala tri víkendy do mesiaca k nim, kedy sa starala jeho rodina, mama o malú, všetko jej kúpili.

Odporkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že s priateľom sa presťahovali do U., kde bývajú v prenájme, všetko financuje on, pretože ona poberá len náhradné výživné. Aj keď bola nezamestnaná, robila u D. D.. Potom išla robiť do čínskeho obchodu do U. do H., tam ju nechali odrobiť len dohodu na tri mesiace, potom jej už prácu nedali. Odvtedy je doma, evidovaná na úrade práce. Maloletá chodí do školy na ZŠ Školská v U. do druhého ročníka, musela ju prehlásiť z H. školy, lebo ju to mesačne stálo 60 eur. Platia s priateľom úver 248 eur mesačne, bral si ho priateľ na to, aby sa mohli osamostatniť a nemuseli bývať u jej mamy. Úver si brali na vybavenie domácnosti a na zábezpeku na prenájom. Mesačne platia prenájom 330 eur za dvojizbový byt v U.. Nájomné platia 260 eur, každý mesiac platia za vodu a za elektriku cca 90 eur. Maloletá na obedy do školy nechce chodiť, preto jej kupuje všetku stravu, nevie sa vyjadriť, koľko to stojí mesačne. Každý rok platia v škole na začiatku ZRPŠ- 10 eur, poisťku, tiež sa platí do triedneho fondu 3 eurá a za časopis 7 eur na celých 10 mesiacov. Potom sú samozrejme výdavky na oblečenie, hygienu.

Podľa pripojených správ bol navrhovateľ naposledy v evidencii úradu práce sociálnych vecí rodiny bol naposledy zaevidovaný ako nezamestnaný 5.9.2012, evidencia trvá. Odporkyňa poberá prídavky na deti a náhradné výživné po 108,50 eur. Je evidovaná nezamestnaná od 8.6.2012.

Z pripojeného spisu OS Prievidza č. 9P/12/2012 súd zistil, že naposledy bolo určované výživné na maloletú rozsudkom 9P/12/2012 zo dňa 14.11.2012. Súd zvýšil vyživovaciu povinnosť týmto rozsudkom z pôvodnej sumy 80 eur na sumu 150 eur mesačne. Súd pritom vychádzal z týchto skutkových okolností: doposiaľ určená vyživovacia povinnosť otca voči dieťaťu bola určená na sumu 80 eur mesačne, matka v čase rozhodovania nemala žiaden príjem, žila u svojich rodičov, ktorí sú podľa Zákona o sociálnej pomoci ju živiť do 25 roka života. Okrem toho dostávala prídavky na dieťa vo výške 22,54 eur. Otec maloletej R. T. nemal trvalý pobyt, nepreberal zásielky, súd preto rozhodol, že všetky zásielky mu doručoval uložením v súdnom spise do právoplatného skončenia veci. Otec nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Podľa evidencie Sociálnej poisťovne pracoval naposledy od 16.08.2012 do 31.08.2012, teda 14 dní u zamestnávateľa I. trade s.r.o., predtým pracoval od augusta 2011 do novembra 2011 v spoločnosti L. M. T. - D. U., do augusta 2011 pracoval v spoločnosti Q., s.r.o. T.. Otec bol v čase rozhodovania nezamestnaný a nebol ani evidovaný Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie.

Súd sa oboznámil na pojednávaní so spisom 2T 114/2013, rozsudkom Okresného súdu Prievidza bol navrhovateľ uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy, za ktorý teraz vykonáva trest odňatia slobody. Podľa správ v tomto spise súd zistil, že u viacerých zamestnávateľov bol s navrhovateľom skončil pracovný pomer pre porušenie pracovnej disciplíny. Ako sám uviedol, v tom čase navrhovateľ zarábala 500-600 eur mesačne. Podľa správy od spoločnosti I. trade s.r.o. U. tu s ním skončili pracovný pomer k 31.8.2012 po jeho nenastúpení do práce bez uvedenia dôvodu. Za deväť odpracovaných smien tu zarobil 103,68,-eur. Podľa záznamu v spise s ním spoločnosť Q. s.r.o skončila pracovný pomer 22.8.2011 z dôvodu, že bol v práci pod vplyvom alkoholu. Zarábala tam v mesiaci júl 2011 120 eur za 12 odpracovaných smien, a v mesiaci august 2011 120 eur za 12 odpracovaných smien.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia možno meniť ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného súd neberie do úvahy výdavky povinného, ktoré nie je potrebné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Výživné sa platí v pravidelných, opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremičuje, možno ho však priznať len od začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu 3 rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Z hľadiska skutkových zistení bolo pre rozhodnutie o návrhu otca rozhodné posúdenie, či došlo k takej zmene pomerov, ktorá by znamenala zmenu schopností, možností, majetkových pomerov otca maloletej, matky maloletej a odôvodnených potrieb maloletej. Podľa názoru súdu na strane maloletej došlo k zmene, pretože od poslednej úpravy výživného nastúpila na základnú školu, jej potreby sa nepochybné zvýšili. Na strane otca došlo k zmene v tom smere, že je vo výkone trestu odňatia slobody, kde zarobil za mesiace jún a júl 2014 zarobil 54,94,- eur, predtým bol dobrovoľne nezamestnaný, o prácu neprejavoval vážne mienený záujem, na výživné maloletej ničím neprispieva. Bol za to aj právoplatne odsúdený. Súd tu poukazuje predovšetkým na tú skutočnosť, že v prípade možností a schopností povinného súd prihliada aj na možnosti a schopnosti, ktorých sa povinný dobrovoľne vzdal. Navrhovateľ sa tak vzdal v čase pred nástupom do výkonu trestu práce a možnosti sa zamestnať a zabezpečiť si tak príjem na plnenie vyživovacej povinnosti. Podľa názoru súdu síce došlo na strane povinného k zmene, je vo výkone trestu odňatia slobody a jeho príjmy sú tým pádom obmedzené. Zároveň však v zmysle Zákona o rodine súd musel prihliadať na túto skutočnosť ako na okolnosť, do ktorej sa zavineným konaním dostal navrhovateľ sám. Z pripojeného spisu ako aj z výpovede samotného navrhovateľa bolo nepochybné preukázané, že predtým, ako nastúpil výkon trestu odňatia slobody opakovane skončil pracovný pomer v dôsledku nezodpovedného prístupu k plneniu pracovných povinností, čím sa sám pripravil o možnosť zabezpečiť si prostriedky na plnenie vyživovacej povinnosti. Vzhľadom na uvedené súd považoval po zohľadnení záujmov uvedených v § 75 ods. 1 Zákona o rodine a to potrieb oprávnenej maloletej a schopností a možností povinného otca maloletej návrh otca na zníženie výživného za nedôvodný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.